

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 01.02.1996, sp. zn. Ntdn 1/96, ECLI:CZ:NS:1996:NTDN.1.1996.1

Číslo: 31/1996

Právní věta: Trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák. je trestným činem trvajícím, který je páchan po celou dobu, kdy se pachatel svémocně vzdaluje v úmyslu vyhnout se vojenské službě. Místem spáchání je proto nejen místo, kde má vykonávat vojenskou službu, ale jsou to i všechna místa, kde se zdržoval v době, kdy se vojenské službě vyhýbal.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 01.02.1996

Spisová značka: Ntdn 1/96

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zběhnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 282 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1996 sb. rozh.

Trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák. je trestným činem trvajícím, který je páchan po celou dobu, kdy se pachatel svémocně vzdaluje v úmyslu vyhnout se vojenské službě. Místem spáchání je proto nejen místo, kde má vykonávat vojenskou službu, ale jsou to i všechna místa, kde se zdržoval v době, kdy se vojenské službě vyhýbal.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 2. 1996 sp. zn. [Ntdn 1/96](#))

K návrhu na odnětí a přikázání věci, který podal Městský soud v Brně, rozhodl Nejvyšší soud ČR tak, že trestní věc odňal Městskému soudu v Brně a přikázal ji k projednání a rozhodnutí Obvodnímu soudu pro Prahu 7.

Z odůvodnění:

V trestní věci proti obviněnému M. Č., mladistvému R. Z., mladistvému T. R. a mladistvému T. V. podala předsedkyně Městského soudu v Brně Nejvyššímu soudu ČR návrh, aby tato trestní věc byla podle § 25 tr. ř. Městskému soudu v Brně odňata a přikázána k projednání a rozhodnutí Obvodnímu

soudu pro Prahu

7.

Obviněný M. Č. je stíhán pro trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že jako voják základní služby u vojenského útvaru 7812 Vyškov se dne 16. 2. 1994 nevrátil z vycházky k útvaru, odjel do Bruntálu a později do Prahy, kde se zdržoval až do 4. 3. 1994, kdy byl zadržen příslušníky vojenské policie v bytě své matky v obvodu Prahy 9.

Všichni obvinění jsou stíháni pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 221 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., kterého se měli dopustit tím, že dne 28. 6. 1995 kolem 18.00 hod., v Praze 7, poblíže tramvajové zastávky před vstupem do vestibulu stanice metra Vltavská ve společnosti větší skupiny příslušníků hnutí holých lebek, ke kterému patřili, z rasových pohnutek napadli D. B., občana romského původu, srazili jej na zem, kopali do něj, uráželi jej pro jeho rasu, a to za přítomnosti většího množství občanů.

Nejvyšší soud České republiky posoudil návrh na odnětí a přikázání věci podle § 25 tr. ř. a zjistil, že je důvodný.

Svůj návrh odůvodnila předsedkyně Městského soudu v Brně odkazem na ustanovení čl. IV. zák. č. 284/1993 Sb., kterým pozbylo dne 31. 12. 1995 účinnosti ustanovení § 5c zák. č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, ve znění pozdějších předpisů, jímž byla před uvedeným datem založena zvláštní příslušnost Městského soudu v Brně v této věci. Příslušným je v současné době podle jejího názoru Okresní soud ve Vyškově, v jehož obvodu byl spáchán obviněným M. Č. nejtěžší trestný čin v této věci, a to trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák. Jelikož je však zřejmé, že existují důležité důvody pro to, aby byla věc projednána v Praze, neboť tam mají bydliště všichni svědci, které bude nutno v hlavním líčení vyslechnout ke společné trestné činnosti spáchané obviněnými v Praze, a jde přitom o věc vazební, nepostoupil ji Městský soud Okresnímu soudu ve Vyškově, ale sám ji předložil Nejvyššímu soudu ČR, aby rozhodl podle § 25 tr. ř.

Lze plně souhlasit s názorem předsedkyně Městského soudu v Brně, že jsou v této věci dány důležité důvody pro to, aby byla projednána Obvodním soudem pro Prahu 7, v jehož obvodu byla spáchána společná trestná činnost všech obviněných. Obžalobou je navržen k této její části výslech svědků D. B., L. N., V. P., A. P., L. R. a K. Š. a výslech znalce z oboru zdravotnictví MUDr. M. D. Tyto osoby mají trvalé bydliště v Praze nebo blízkém okolí. K důkaznímu řízení o trestném činu zběhnutí samotného obviněného M. Č. je obžalobou navržen výslech jediného svědka Ing. S. Ch., který má pracoviště ve Vyškově. Převážná většina svědků, které bude nutno v hlavním líčení vyslechnout, tedy bydlí v Praze, takže projednání věci soudem, kterému má být věc postoupena, může přispět k rychlejšímu a hospodárnějšímu procesu. Navržené projednání věci v místě, kde k trestné činnosti došlo, je s ohledem na bydliště uvedených svědků, jakož i dalších svědků, kteří byli vyslechnuti v přípravném řízení, přitom i zárukou správného objasnění věci jako hlavního předpokladu spravedlivého rozhodnutí.

Nejvyšší soud ČR proto vyhověl návrhu předsedkyně Městského soudu v Brně a podle § 25 tr. ř. odňal trestní věc obviněného M. Č. a spol. tomuto soudu a přikázal ji k projednání a rozhodnutí Obvodnímu soudu pro Prahu 7.

Při svém rozhodnutí Nejvyšší soud ČR vycházel z těchto závěrů:

V této trestní věci je nejzávažnějším trestným činem ve smyslu § 21 odst. 2 tr. ř. trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák., na který zákon stanoví trest odnětí svobody na šest měsíců až pět let. Pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 221 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. se

měli obvinění dopustit dne 28. 6. 1995, tedy před účinností zákona č. 152/1995 Sb., takže s ohledem na ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák., o časové působnosti trestních zákonů, je v tomto případě rozhodující trestní sazba účinná do 1. 9. 1995, tedy šest měsíců až tři léta.

Podle § 5c písm. g) zák. č. 436/1991 Sb. byl k řízení o věcech, jež náležely před účinností zákona č. 284/1993 Sb. do pravomoci vojenských soudů, příslušný Městský soud v Brně, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu Krajského soudu v Brně.

Uvedená změna zákonné úpravy místní příslušnosti soudů neobsahuje přechodné ustanovení, které by řešilo situaci, kdy byla podána obžaloba u soudu příslušného před touto změnou nebo tomuto soudu věc postoupena jiným soudem jako soudu příslušnému, a dosud nedošlo ve věci k zahájení hlavního líčení. Nejvyšší soud ČR však má za to, že lze v uvedeném případě podle § 25 tr. ř., jsou-li pro to splněny zákonné důvody, odejmout věc takovému soudu i po této změně právní úpravy místní příslušnosti a přikázat ji soudu, který není k projednání místně příslušný. Lze souhlasit s Městským soudem v Brně, že s ohledem na to, že jde o věc vazební, je nanejvýš důležité, aby otázka, který soud bude věc projednávat a rozhodovat, byla jednoznačně vyřešena co nejdříve.

Pro úplnost je třeba dodat, že trestný čin zběhnutí podle § 282 odst. 1 tr. zák. je trestným činem trvajícím, který je páčán po celou dobu, kdy se pachatel svémocně vzdaluje v úmyslu vyhnout se vojenské službě. Místem spáchání je proto nejen místo, kde má vykonávat vojenskou službu, ale i místo, kde se zdržuje v době, kdy se vojenské službě vyhýbá. Obžaloba tedy mohla být podána i u příslušného obvodního soudu v Praze. ?